

Vreemdelingen en priesters – 1 Petrus

Christelijke missie in een postchristelijke omgeving

Boek

Vreemdelingen en priesters – christelijke missie in een postchristelijke omgeving

Auteur: Stefan Paas

Uitgeverij Boekencentrum

<https://www.goodreads.com/book/show/26754026-vreemdelingen-en-priesters>

Andere relevante literatuur

1). **Vreemde vogels – Bijbelstudies over 1 Petrus - Stefan Paas & Gert-Jan Roest**

<https://www.kokboekencentrum.nl/wp-content/uploads/2020/09/Leesfragment-Vreemde-vogels.pdf>

2). **Vreemde vreugde – Steunpunt Bijbelstudie en LPB**

<https://www.steunpuntbijbelstudie.nl/vreemde-vreugde/>

3). **De brieven van Petrus en Judas – ds. G. van den Brink**

<https://www.bol.com/nl/nl/p/brieven-van-petrus-en-judas/1001004002406970/>

4). **1 Petrus – rondzendbrief uit Babylon – dr. P.H.R. van Houwelingen**

<https://www.kokboekencentrum.nl/boek/1-petrus-1/>

5). **Dienstbaar en toegewijd – bijbelstudies over 1 Petrus – dr. M. van Leeuwen**

<https://boekhandelriemer.nl/dienstbaar-en-toegewijd/9789033801402/>

6). **Geloven met Petrus – ds. Jos Douma**

<https://www.hertog.nl/artikel/9789033800290/z/?sqr=1%20petrus>

7). **Algemene zendbrieven voor iedereen – N.T. Wright**

Jakobus, 1 en 2 Petrus, 1,2 en 3 Johannes

<https://www.hertog.nl/artikel/9789033800290/z/?sqr=1%20petrus>

Muziek

1). **25 liederen bij het bijbelboek 1 Petrus**

Klik hier op kerkliewiki.nl

2). **Lied 813 (NLB) – Vreemden zijn wij**

https://www.liedboekcompendium.nl/lied/813-vreemden-zijn-wij-7_7_3

3). **Lied 615 (NLB), christen offer nu je loflied**

https://www.liedboekcompendium.nl/lied/615-christen-offer-nu-je-loflied-5_7_8

4). **Lied 743 (NLB), wij offerden aan goden**

https://www.liedboekcompendium.nl/lied/743-wij-offerden-aan-goden-7_0_3

5). **Psalm 118 – de steen die door de tempelbouwers**

<https://www.denieuwepsalmberijming.nl/berijmingen?keywords=psalm+118>

6). **Psalm 110 – de Priesterkoning**

<https://www.denieuwepsalmberijming.nl/berijmingen?keywords=psalm+110#filter=>

Video's / filmpjes

Op de website van Steunpunt bijbelstudie staan filmpjes bij de volgende thema's:

1). Waar hoop jij op?

2). Heilig leven

3). Leven als een priester

4). Een leven lang te gast

5). Omgaan met onrecht

6). Lijden om Christus' wil

De thema's worden ingeleid door de predikanten Arnout Francke, Jasper Klapwijk, Gerrit den Broeder en Bart Noort

<https://www.steunpuntbijbelstudie.nl/vreemde-vreugde/>

Vreemdelingen en priesters – 1 Petrus

Christelijke missie in een postchristelijke omgeving

Inleiding

Er waait een missionaire wind door Nederland. Maar de secularisatie gaat door en veel kerken ervaren al het gepraat over 'zending', 'opwekking', 'groei' en 'verandering' als weinig realistisch. Is het mogelijk om vast te houden aan de missionaire kern van het christelijk geloof en tegelijk serieus te nemen dat maar weinig mensen in Nederland het christelijk geloofde moeite waard vinden?

Dit diepgravende maar toegankelijke boek legt uit hoe dat kan. Het is gebaseerd op de ervaringen die de auteur heeft opgedaan in verschillende contexten, waaronder Amsterdam. Het geeft inzicht in recente ontwikkelingen in de zendingstheologie en houdt steeds oog voor de praktijk. Dit is een inspirerend boek voor een hoopvolle minderheid.

Inhoudsopgave van deze module

I - Deze module beginnen we met het geven van een weergave van wat dr. Stefan Paas betoogt over het bijbelboek 1 Petrus in hoofdstuk 5 van zijn boek 'Vreemdelingen en priesters – christelijke missie in een postchristelijke omgeving'.

II - Daarna geven we de samenvatting van het boekje 'Vreemde vogels', dat uitgangspunt is voor onze bespreking als bijbelkring van het bijbelboek 1 Petrus.

Vreemdelingen en priesters – 1 Petrus
Christelijke missie in een postchristelijke omgeving

Stefan Paas – Vreemdelingen en priesters

Hoofdstuk 5 – Verstrooid en gezonden (pagina 173 t/m 196)

Inleiding

In dit hoofdstuk wil Paas vooral het ‘diasporische motief’ uitwerken. Eerst zegt hij een paar algemene dingen over dit motief. Daarna werkt hij het verder uit aan de hand van de eerste brief van Petrus.

Hij wil daarbij laten zien dat een diaspora-identiteit twee kanten heeft:

- 1). Zorg om de eigen identiteit
- 2). Tegelijk een positieve toewending naar de wereld.

Naar zijn idee is dit een belangrijk inzicht voor christelijke gemeenschappen in een seculiere omgeving (p. 175).

<p>5.1. Diaspora en zending (p. 173 t/m 177)</p> <p>Het woord ‘diaspora’ betekent letterlijk iets als ‘het gezaaide’. Jezus geeft zijn apostelen de opdracht om eerst te ‘gaan’ als voorwaarde voor het maken van discipelen. In die opdracht horen we de echo van het gebod aan Abraham om uit zijn land te gaan en tot een zegen te zijn voor alle volken. God geeft ook opdrachten mee aan Noach en zijn familie wanneer zij de ark verlaten. ‘Wees vruchtbaar, word talrijk en vul de aarde’. Min of meer dezelfde opdracht ontvangen de Israëlieten die later naar Babel zijn weggevoerd: ‘Zoek de vrede voor de stad waarheen ik jullie in ballingschap heb laten wegvoeren en bid voor haar tot de HEER, want in haar vrede zal jullie vrede gelegen zijn’.</p> <p>Telkens ontmoeten we hier mensen in een situatie van ontworteling, een situatie waarin zij ‘vreemdelingen en bijwoners’ zijn op aarde. Telkens krijgen zij een opdracht die hen in een positieve missionaire betrokkenheid tot de wereld plaats.</p> <p>In het Nieuwe Testament komt het zelfstandig naamwoord ‘diaspora’ drie keer voor, evenals het werkwoord dat ermee verband houdt.</p> <p>Het woord ‘diaspora’ krijgt in de eerste brief van Petrus een nieuwe betekenis: het gaat niet alleen over mensen die geografisch van hun geboortegrond worden verdreven, maar over christenen die door hun christen-zijn als het ware ‘vervreemd’ zijn geraakt van hun omgeving. Zij zijn per definitie ‘vreemdelingen’.</p> <p>De relevantie van dit alles voor de actief-christelijke minderheid in seculier Europa is groot. De ervaring van ontworteling en ontheemding ligt vers in het geheugen. Wij kunnen hoop ontleen aan het feit dat er in de Bijbel steeds een verband wordt gelegd tussen verdreven worden uit een gezeten positie enerzijds en een missionaire roeping anderzijds. Er is een missie door de crisis heen.</p> <p>In het vervolg gaat Paas verder in op deze diaspora-identiteit van de christelijke minderheid in Europa. Daarbij kijkt hij eerst en vooral naar de theologische contouren van die identiteit. Zijn inzet kiest hij in de eerste brief van Petrus, een bijbelboek dat steeds meer in de belangstelling komt te staan (p. 178 vv)</p>	<p>Matt. 28:19</p> <p>Gen. 12:1</p> <p>Gen. 9:1-7</p> <p>Jer. 29:6-7</p> <p>Joh. 7:35, Jak. 1:1</p> <p>Hand. 8:1 en 4</p> <p>1 Petrus 1:1</p>
--	---

Vreemdelingen en priesters – 1 Petrus

Christelijke missie in een postchristelijke omgeving

5.2. Vreemdelingschap in 1 Petrus (p. 178 t/m 184)

Afgezien van het openingsvers spreekt Petrus nog tweemaal in deze brief over de 'vreemde' identiteit van christenen:

'Wandel met ontzag de tijd van jullie vreemdelingschap'

'Ik vermaan u als bijwoners en vreemdelingen

1 Petrus 1:17

2 Petrus 2:11

Wat houdt dit vreemdelingschap in? Vreemdelingen zijn 'anders' en ze zijn relatief 'machteloos'. In de oudtestamentische literatuur vinden we twee begrippen voor 'vreemdeling'. Eén met een vijandige betekenis en één met een meer neutrale of vriendelijke betekenis.

In bijbelboeken als Daniël en Ester worden de herinneringen bewaard van Israël aan de kwetsbaarheid van hun eigen vreemdelingschap onder de volken. Daarmee komen we bij het tweede aspect van 'vreemdelingschap'. Het hoeft niet noodzakelijk te betekenen dat je gediscrimineerd wordt. Het betekent wél dat je sociale bewegingsruimte in principe door anderen wordt bepaald. Vreemdelingen kunnen – net als Jozef, Daniël en Ester – een hoge positie verwerven, rijk worden en invloed uitoefenen. Zij worden niet noodzakelijk geminacht of vervolgd. Maar al die geschiedenissen laten zien: dit alles kan zomaar afgenomen worden wanneer de gunst van de machthebbers of de publieke opinie verschuift. Wie zichzelf 'vreemdeling' weet, zal dus altijd op zijn of haar hoede zijn; hij of zij zal niet blind vertrouwen op de instituties en wetten van het land. De tijdgeest is grillig.

Wanneer Petrus spreekt over christenen als 'vreemdelingen en bijwoners' bedoelt hij dus primair dat ze 'anders' zijn en 'machteloos'. Ze zijn 'anders' in die zin dat hun christelijke identiteit geen private zaak is. Er kleven sociale consequenties aan. Petrus laat dit met tal van voorbeelden zien en ook in het kernbegrip 'levenswandel'. Christenen zijn echter 'machteloos' in die zin dat zij hun identiteit praktisch moeten uitwerken in een omgeving die deze niet noodzakelijk ondersteunt en vaak zelfs tegenwerkt. Christenen hebben volgens Petrus niet de macht om de samenleving zo in te richten dat hun eigen leven als christenen wat gemakkelijker en consistent kan worden geleefd.

Dit kenmerk van vreemdelingschap resoneert met onze tijd: de actief-christelijke minderheid in seculier Europa kan steeds minder steunen op een algemeen aanvaarde culturele noodzaak van het christendom, of op steun van wetgevers.

Burgers van het koninkrijk van God weten dat hun Heer ook Heer is van de schepping. Het is ondenkbaar dat een christelijke identiteit in alle opzichten tegenover een niet-christelijke identiteit zou staan. Bijbels gezien is het ondenkbaar dat er geen wijsheid of waarheid in de wereld te vinden zou zijn. Maar de machten die deze wereld regeren, oriënteren zich niet op het christelijk geloof bij hun inrichting van samenlevingen. Sommige van hun principes komen wel degelijk in botsing met de waarden van het koninkrijk. Het is die 'rommelige' situatie, vol contextuele beslissingen, waarvan de eerste brief van Petrus blijkt geeft.

Vreemdelingen en priesters – 1 Petrus

Christelijke missie in een postchristelijke omgeving

<p>Op één belangrijk punt onderscheiden de christelijke 'vreemdelingen' in de 1e brief van Petrus zich van de 'bijwoners en vreemdelingen' in het Oude Testament. De vreemdeling in het OT was etnisch onderscheiden van geboren Israëlieten; hij of zij was buiten Israël geboren. Andersom gold ook dat Israëlieten in de diaspora zich qua etniciteit en afkomst onderscheidten van hun omgeving. Maar de christenen aan wie Petrus schrijft zijn geen vreemdelingen omdat zij 'van buitenaf' de wereld zijn binnengekomen. Zij zijn met huid en haar deel van de wereld en tegelijk zijn zij daarvan vervreemd geraakt door de ontmoeting met Christus.</p>	
<p>Bepalend voor dit anders-zijn is</p> <ul style="list-style-type: none"> -) het feit dat zij vrijgekocht zijn uit de ijdele wandel van hun voorouders, met het kostbare bloed van Christus -) Ze zijn 'wedergeboren tot een levende hoop' 	<p>1 Petrus 1:18,19</p> <p>1 Petrus 1:3</p>
<p>De unieke verbinding met</p> <ul style="list-style-type: none"> -) het leven -) het sterven -) De opstanding -) en de wederkomst van Jezus Christus <p>maakt christenen wie zij zijn en het maakt hen in sommige opzichten 'anders' dan hun omgeving.</p>	<p>2:21-23</p> <p>1:2,19 en 2:24,25</p> <p>1:3 en 3:18-22</p> <p>1:7,8 en 5:1</p>
<p>Het oriëntatiepunt voor hun leven is voortaan Jezus Christus. Hun 'thuis' is het koninkrijk van God dat in Jezus is doorgebroken in de wereld. Dit – en niet afkomst of etniciteit – bepaalt hun vreemdelingschap.</p>	
<p>Hier rijst enige spanning met de ervaring van de actief-christelijke minderheid in seculier Europa. Voor wat Nederland betreft heeft deze 'vreemde' christelijke cultuur te maken met de restanten van verzuiling. Veel christenen proberen die cultuurvorming zo goed mogelijk te handhaven in de Bijbelgordel. Voor anderen – die in de diaspora van de Randstad leven – ligt dat meestal iets anders. In een omgeving waar niets van deze christelijke cultuur vanzelfsprekend is, komt het erop aan alles te beargumenteren vanuit het hart van het christelijk geloof. Als dat niet lukt, is er geen beginnen aan om mensen te overtuigen van het belang van tradities of ethische richtlijnen.</p>	
<p>Het lijkt Paas daarom te verwachten dat het vreemdelingschap – zoals dit in de eerste brief van Petrus geschetst wordt – 'anders' en 'machteloos' zijn – herkenbaarder is naarmate hedendaagse christenen meer in ballingschap terecht komen. Deze 'ballingen' worden teruggeworpen op de kernvragen van een christelijke identiteit, de onrustig makende funderingsverhalen van de kerk</p>	
<p>Hoe kunnen we het geloof behouden in een grotendeels onverschillige ontmoeting? Hoe kunnen we de christelijke gemeenschap en traditie vernieuwen in het besef vervreemd te zijn van de christelijke zuilvorming? Hoe kunnen we mensen liefhebben en de ziel zijn van de wereld? Hoe kunnen we met zachtmoedigheid en respect getuigen van de hoop die onder ons is? Petrus kan ons daar bij helpen. Een cruciaal element is daarin zijn nadruk op de kerk als 'koninkrijk van priesters'. Hier ligt een belangrijke sleutel voor christelijke gemeenschap en christelijke spiritualiteit in diaspora.</p>	<p>1 Petrus 3:15</p>

Vreemdelingen en priesters – 1 Petrus

Christelijke missie in een postchristelijke omgeving

<p>5.3. De kerk als 'koninkrijk van priesters' (p. 185 t/m 189)</p> <p>De twee polen – vreemdelingschap en priesterschap – zijn naar zijn idee onmisbaar voor de missionaire identiteit van kleine christelijke gemeenschappen in een seculiere omgeving. In deze paragraaf werkt hij de achtergrond van het begrip 'priester' uit.</p> <p>In hoofdstuk 2 van zijn brief noemt de apostel zijn lezers tweemaal priesters. Met deze term verwijst Petrus naar twee kruispunten in de geschiedenis van het oudtestamentische Israël; de woestijnreis en de ballingschap. Beide momenten worden gekenmerkt door beweeglijkheid en missie.</p> <p>De verwijzing naar de woestijnreis vinden we in Exodus 19. Het volk is op zijn zwerftocht door de woestijn aangekomen bij de berg van het verbond en de geboden. Bij de Sinai wordt Israël in feite voor het eerst een volk. Een verband van stammen wordt samengesmeed tot een natie doordat de Here een verbond sluit en het volk een wetboek geeft.</p> <p>Het gaat hier om een intiem moment tussen God en zijn volk. Toch vindt dit plaats tegen de achtergrond van een universeel perspectief. Niets meer of minder dan 'alle volken' en de 'hele aarde' zijn hier in beeld. Zoals de uittocht uit Egypte gemotiveerd was door Gods beloften aan Abraham, zo staat ook de verbondssluiting op de berg Sinaï in het teken van het grootste missionaire visioen uit Genesis 12. Israël krijgt een speciale roeping; het wordt afgezonderd als priestervolk, voor het heil van Gods wereld en van alle volken.</p> <p>Wanneer Petrus de christelijke gemeente 'priesters' noemt is er een onmiddellijke parallel tussen beide teksten. Israëls pelgrimstocht door de woestijn correspondeert met het diasporische bestaan van de gemeente als vreemdelingen in de wereld. Zowel Israël als de gemeente zijn geroepen om 'heilig' te leven, afgezonderd voor de dienst aan God en tegelijk toegewend naar de wereld die Gods wereld is.</p> <p>Veel uitleggers gaan ervan uit dat Petrus hier ook teruggrijpt op een bredere traditie dan naar Exodus 19, die ook te vinden is in de tweede helft van het boek Jesaja. Hier komen we bij het tweede kruispunt waarnaar de term 'priesters' verwijst; de ballingschap van Israël in Babel. Opnieuw is het een moment waar Israël ontworteld is. Juist daarom is het volk klaar om een nieuwe taak van God te ontvangen</p> <p>In die context van de ballingschap spreekt de anonieme profeet Deuterojesaja in een aantal liederen over de lijdende 'knecht van de HEER'. De parallel met Exodus is opmerkelijk: het gaat om een gestalte die koning is en priester, en die door God wordt ingezet voor zijn missie onder de volken. Tegelijk is het niet duidelijk wie deze 'knecht' precies is. Het volk Israël? Maar deze identificatie van de knecht met Israël lijkt niet overal goed te passen.</p> <p>Het lijkt geen twijfel dat de 'knecht' in de vroegste kerk vrijwel unaniem werd vereenzelvigd met Jezus Christus. Dat met 'de knecht van de HEER' een messiasfiguur wordt bedoeld, blijkt ook uit het vervolg. De logica van deze liederen lijkt als volgt te zijn: wat het volk Israël niet deed in zijn roeping om een priester te zijn voor de volken, volbrengt de Koning-Priester die op komst</p>	<p>1 Petrus 2:5,9</p> <p>Exodus 19:4-6</p> <p>Ex. 2:24 en 6:6-8</p> <p>Gen. 12:1-3</p> <p>Jesaja 42-53 Jes. 42:1 en 6 Jes. 49:6</p> <p>Jes. 54:17 Jes. 53:10</p>
---	--

Vreemdelingen en priesters – 1 Petrus

Christelijke missie in een postchristelijke omgeving

<p>is. Daarmee opent hij tegelijk de weg voor zijn toekomstige nageslacht om opnieuw een heilig volk en een koninkrijk van priesters te zijn voor Gods wereld. Hun priesterschap is tweeledig</p> <ul style="list-style-type: none"> -) zij hebben een missionaire, bemiddelende rol naar de naties -) zij hebben een onbemiddelde toegang tot de Heer in zijn tempel <p>In de vroegste kerk werd dit uiteraard toegepast op Jezus en zijn gemeente.</p>	<p>Jes. 56:1-8 Jes. 66:18-21</p> <p>Jes. 61:6</p>
<p>Petrus' missionaire ecclesiologie is daarom als volgt te karakteriseren: 'Christus heeft gedaan wat Israël en wij niet kunnen: dichtbij God leven en een licht voor de wereld zijn. Als zijn 'nageslacht' – en alleen op die manier – ontvangt de gemeente haar aard en roeping. Dit betekent dat de christelijke gemeente niet zozeer Israël uit Exodus 19 'vervangt' als koninkrijk van priesters. Er is geen directe lijn tussen de woestijnreis van Israël en de gemeente in het NT. De kerk is een koninkrijk van priesters, omdat zij verbonden is met de Koning-Priester die opkwam uit het verstrooide volk Israël. In 1 Petrus 2 is die verbondenheid met Christus goed te zien. Christus en de gemeente delen als het ware hetzelfde DNA.</p>	
<p>De kerk komt in beide teksten alleen via haar verbinding met Priester-Koning Jezus uit bij haar identiteit als koninkrijk van priesters. Alleen door die verbinding kon wat eerst niet Gods volk was Gods volk worden.</p>	<p>1 Petrus 2:3-5</p>
<p>5.4. De twee richtingen van het priesterschap (p. 190 t/m 195)</p> <p>De volgende vraag is wat het betekent om de kerk 'priester' te noemen? Wat betekent dit voor de rol van een minderheidskerk in een overwegend niet-christelijke cultuur? Belangrijk is om te kijken wat de rol was van de priesters in het oude Israël. Ze werden gekozen uit het volk om namens het volk te naderen tot God. Ze kwamen tot God als vertegenwoordigers van het volk waaruit zij gekozen waren. Ze brachten offers uit naam van het volk. Andersom kwamen zij tot het volk uit naam van God. Zij zegenden het volk en onderwezen het.</p>	<p>1 Petrus 2:9-10 1 Petrus 1:18-21 1 Petrus 2:10</p>
<p>Deze tweezijdige rol van de priesters is overal in het OT te vinden. Het is bijzonder dat deze rol van priesterschap in Exodus 19 wordt toegekend aan heel Israël! Maar als 'heel Israël een 'priester' is, voor wie is hun priesterschap dan bedoeld? Het antwoord ligt voor de hand: voor de mensheid. Petrus neemt dan de volgende stap: als de kerk door Christus deze roeping van Israël ontvangt, kunnen we haar zien als de priester van de mensheid, die God lof offert namens de wereld waaruit zij gekozen is. Kortom, als een heilig koninkrijk van priesters vertegenwoordigt de kerk God bij de mensen en de mensen bij God.</p>	
<p>De eerste vorm van vertegenwoordiging</p> <p>Wat betekent het om namens de mensheid als priesters voor God te verschijnen? Het hart van gemeentezijn wordt gevonden in de doxologie, de lofprijzing. Dit zien we allereerst terug in de zondagse eredienst, maar die doxologische aard vinden we ook terug in het dagelijkse bestaan van de gemeente, tot en met de persoonlijke spiritualiteit. De kerk is dat deel van de mensheid dat zich tot God heeft gekeerd.</p>	<p>1 Petrus 2:9 Rom. 12:1 Hebr. 13:15</p>
<p>Afgezien van deze passage in 1 Petrus, wordt op verschillende plaatsen in het</p>	<p>Hand. 14:8-18 Rom. 15:16</p>

Vreemdelingen en priesters – 1 Petrus

Christelijke missie in een postchristelijke omgeving

<p>Nieuwe Testament een duidelijk verband gelegd tussen dit liturgische bestaan en zending.</p> <p>Wanneer de kerk als priester de mensheid vertegenwoordigt bij God, betekent dit dat haar bestaan fundamenteel doxologisch is. Zij dankt en prijst God, als het verlost deel van de schepping, en nodigt anderen uit dit met haar te doen. Dit betekent niet dat de christelijke gemeente het kwaad in de wereld ontkent. Zij prijst God voor zijn doorbrekend heil in een wereld waar zoveel onheil gebeurt. Het kennen van God is primair erkennen van Gods goede gaven</p> <p>De tweede vorm van vertegenwoordiging</p> <p>Als priester vertegenwoordigt de kerk ook God bij de mensen? Wat betekent dit? Vooral dit, dat de kerk een ‘showcase’ is, een teken van Gods bedoelingen met zijn schepping. Israël moest als koninkrijk van priesters een model zijn van toewijding aan God. Het moest als het ware voor alle volken doorschijnend zijn tot op God. Tegelijk is het belangrijk om te zien hoe dit vorm krijgt bij Petrus. De christelijke gemeente is zegenend, dienend, biddend betrokken op haar omgeving. Omdat het priesterschap van de gemeente direct voortvloeit uit haar verbinding met Christus, de lijdende Koning-Priester, kan Petrus de missionaire levensstijl van de kerk ook presenteren als navolging van het voorbeeld van Jezus.</p> <p>Deze beide richtingen van het priesterschap</p> <ul style="list-style-type: none"> -) De wereld vertegenwoordigen bij God -) God vertegenwoordigen bij de wereld <p>vormen voor Paas de kern van wat het betekent om missionaire gemeente te zijn als ‘vreemdelingen’ in de wereld. De metafoer van het priesterschap stelt ons in staat om een minderheidsbestaan te aanvaarden als een hoopvolle roeping, zonder op een conflictkoers met de wereld af te stevenen.</p>	<p>Fil. 2:14-18</p> <p>1 Petr. 2:12</p> <p>1 Petrus 3:2</p> <p>1 Petrus 3:9</p> <p>1 Petrus 2:21-25</p> <p>1 Petrus 3:15</p>
--	--

II – Inhoudsopgave van het boekje ‘Vreemde vogels’

Stefan Paas en Gert-Jan Roest

Hoofdstuk 1 – Een explosie van vreugde 1 Petrus 3:1-12 en Marcus 16:1-8	Hoofdstuk 5 – Machteloos getuigen 1 Petrus 3:1-6 en 14b - 16
Hoofdstuk 2 – Vrijgekocht 1 Petrus 1: 13-21	Hoofdstuk 6 – de reddende kracht van water 1 Petrus 3:18-22
Hoofdstuk 3 – Levende stenen 1 Petrus 1:22 – 2:10	Hoofdstuk 7 – Leven in het vuur 1 Petrus 4:1-6 en 4: 12-19
Hoofdstuk 4 – Vrijheid en respect 1 Petrus 2:11-25	Hoofdstuk 8 – Integere herders 1 Petrus 5: 1-5